

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617011879
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7617011879.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2019, v trestnej veci obžalovaného L. S., pre prečin sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7. 5. 2019, sp. zn. 2T/87/2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13. 6. 2019, sp. zn. 2T/87/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc vo veci sám, podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému L. S., nar. X. X. XXXX v R.Q. podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. u k l a d á úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienienečne o d k l a d á a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. u s t a n o v u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. u k l a d á povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7. 5. 2019, sp. zn. 2T/87/2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13. 6. 2019, sp. zn. 2T/87/2017 bol obžalovaný L. S. uznaný za vinného prečinom sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinom súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29. januára 2017 v čase medzi 16.33 hod. až 17.45 hod. v I., okres S., ako otec mal. C. S., nar. XX. X. XXXX, ktorá je od roku 2006 v ústavnej starostlivosti v zariadení Q. Z. C. C. I., dcéru sexuálne zneužil tak, že keď ju odprevádzal z povolenej víkendovej návštevy, po vystúpení z vlaku na železničnej zastávke I. v čase o 16.33 hod., jej navrhol prechádzku a v lesnom poraste v blízkosti lokality zvanej N. V. jej vyzliekol nohavice a nohavičky, strčil jej prst do pošvy a následne ju oprel o strom, rukami ju zozadu objal a napriek tomu, že poškodená namietala, aby to nerobil, že je jeho dcéra, vykonal na nej zozadu súlož a následne v čase o 17.45 hod. ju odprevadil do objektu domova sociálnych služieb.

Bol mu za to uložený podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný L. S., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že Okresný súd Spišská Nová Ves po tom, čo Krajský súd v Košiciach jeho rozsudok zo dňa 14. 6. 2018 na verejnom zasadnutí zrušil, ho opätovne rozsudkom, ktorý odvolaním napáda, uznal za vinného, avšak už nie zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zák., ale z prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu súlože medzi príbuznými podľa § 203 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

S poukazom na to, že tvrdí aj naďalej, že sa žiadneho takéhoto konania voči poškodenej nedopustil, proti tomuto rozsudku hneď po jeho vyhlásení zahlásil odvolanie a to do výroku o vine a treste a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil a rozhodol sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že ho oslobodí spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. Má za to, že ani doplnením dokazovania, ktoré súd vykonal po zrušení rozsudku Krajským súdom v Košiciach, nebolo preukázané, že sa konania, ktoré je popísané vo výroku rozsudku, dopustil.

V zmysle ustálenej judikatúry je potrebné na preukázanie viny súhrn priamych alebo nepriamych dôkazov, ktoré vo svojom celku tvoria logickú a ničím nerušenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré by mali spoľahlivo preukázať okolnosti spáchaného skutku, ale súčasne aj vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Poukazuje aj na to, že výrok o vine možno zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa predmetný skutok stal a že sa ho dopustil tak, aby jeho vina bola preukázaná nespochybniteľne. Okresný súd síce doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia krajského súdu, avšak má za to, že ani po doplnení dokazovania jeho vina preukázaná nebola.

Na pojednávaní bola vypočutá ako svedkyňa MUDr. A. J., gynekologička, ktorá vyšetřila poškodenú dňa 2. 2. 2017, teda na piaty deň od údajného skutku, ktorá uviedla, že na pohlavnom ústrojenstve a ani na tele poškodenej neboli prítomné žiadne známky násilia a v prípade zistenia aj najmenších známok násilia bola by poškodenú odoslala na chirurgické oddelenie, čo však nebolo potrebné, pretože žiadne známky násilia na nej nezistila a to ani na pohlavných orgánoch. Zistila však, že poškodená už pohlavný styk mala, pretože nebola už pannou, ale známky čerstvého poškodenia panenskej blany a pošvy jednoznačne vylúčila. Svedkyňa zotrvala na tom, že poškodená už mala pohlavný styk staršieho dáta, ale k tomu, či išlo o pohlavný styk pred štyrmi dňami, mesiacom, alebo rokom, sa bližšie vyjadriť nedokázala s tým, že sa to nedá bližšie uviesť. Teda táto vypočutá svedkyňa jednoznačne potvrdila iba to, že poškodená už mala pohlavný styk a už nebola pannou, z čoho vyplýva, že musela prísť o panenstvo dávnejšie, čo nakoniec aj poškodená v jednej zo svojich výpovedí priznala. Tento dôkaz vykonaný súdom však vôbec nepotvrdil, že by malo dôjsť k pohlavnému styku medzi ním a poškodenu, čím výpoveď poškodenej v tomto smere spochybnil.

Rovnako tak súd doplnil dokazovanie výsluchom znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, sexuológia JUDr. MUDr. K. M., MPH, ktorý potvrdil to, čo uviedol aj vo svojom znaleckom posudku, na ktorom zotrval, teda, že netrpel a ani netrpí duševnou chorobou alebo poruchou, má dobre rozvinutú praktickú zložku inteligencie, nenarušené pamäťové ani úsudkové schopnosti. Nezistil u neho sexuálnu deviáciu, je heterosexuálne orientovaný, a preto nie je u neho potrebná ani psychiatrická, prípadne sexuologická liečba. V rámci sexodiagnostického vyšetřenia zistil u neho sexuálny záujem o ženské objekty s prítomnosťou druhotných sexuálnych znakov a nebola zistená reakcia na podnety svedčiace pre sexuálnu deviáciu. Zároveň konštatoval, že pre jeho sexuálny záujem je síce rozhodujúca biologická podstata človeka, charakter objektu, ktorý má byť u ženského typu, ale nie detský. Či poškodená v tejto veci vyššie uvedené skutočnosti spíňa, sa vyjadriť nevedel. Ani tento dôkaz, rovnako ako výsluch vyššie uvedenej svedkyne vo svojej podstate a bez akýchkoľvek pochybností nepotvrdil, že

by skutočne malo dôjsť z jeho strany k nejakému aktu, svedčiacemu sexuálnej deviácii, pretože takéto sklony znalec u neho nezistil.

Ani výsluchom znalkyne MUDr. J. na pojednávaní rozpory v jej znaleckom posudku, na ktoré poukazoval, sa neodstránili. Súd v podstate iba oboznámil, že záznamy pracovníčok o priebehu z denných služieb, ktoré sa robia o vykonaní denných a nočných služieb, kde bola ubytovaná poškodená, tvoria súčasť súdneho spisu, avšak podrobne sa nimi nezaoberal, a práve z nich jednoznačne vyplýva, že v čase, keď sa mala poškodená vrátiť z návštevy sa nepralo a pralo sa až na druhý deň, keď mala službu svedkyňa R., ale tejto časti jej svedeckej výpovede ohľadom prania bielizne nevenoval pozornosť. Okrem toho, v týchto záznamoch a to predovšetkým v záznamoch z 29.1., 30.1., 31.1., 1.2. 2017 je uvedené, že „klientky bez problému“ a nenachádza sa tam žiadna zmienka týkajúca sa nejakej zistenej zmeny správania sa poškodenej.

Okrem toho súd sa nevyporiadal ani s rozpormi vo výpovediach svedkyne J., pretože táto v prvej výpovedi dňa 5. 5. 2017 na priamo položenú otázku vypovedala, že od návratu poškodenej do ústavu, t.j. od nedele až do stredy, kedy jej mala povedať, čo sa malo stať, ju nevidela, pričom aj uviedla, z akých dôvodov ju vidieť nemohla, ale v ďalšej výpovedi urobenej na pojednávaní už tvrdila, že si všimla na poškodenej zmeny hneď po jej návrate a to v pondelok a utorok.

Poukazuje opätovne na zápisnicu z ohliadky miesta činu, kde sa výslovne ohľadom miesta činu uvádza, že „na mieste činu (ktoré označila poškodená) ide o plochu asi 18m x 18m a táto je súvisle pokrytá vrstvou neporušeného snehu. Na mieste neboli zaistené žiadne stopy.“ Ak teda na mieste činu neboli žiadne stopy a bol sneh neporušený, ako sa tam podľa rozhodnutia súdu mohlo niečo stať, resp. niekto pohybovať. Súd však v odôvodnení iba konštatuje, že táto zápisnica tvorí súčasť súdneho spisu, ale žiadnym spôsobom sa s ňou nevyporiadal.

Na základe skutočností, ktoré vyššie uviedol a na základe vykonaného dokazovania nie je možné konštatovať preukázanie konania, z ktorého ho súd uznal za vinného. V konaní totiž vznikli výrazné pochybnosti o dokazovanej skutočnosti, tieto pochybnosti neboli odstránené a zostali naďalej, a to aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré mali prispieť k zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Vzhľadom na tieto skutočnosti mala byť v jeho prípade použitá zásada „in dubio pro reo“, a preto s poukazom na vyššie uvedené považuje rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/87/2017 o jeho vine za nezákonné a to z dôvodu nesúlady rozhodnutia so zásadou in dubio pro reo, ako aj z dôvodu porušenia zásady náležitého zistenia skutkového stavu, a preto navrhol, aby krajský súd ako súd odvolací rozhodol tak, ako to navrhuje v petite podaného odvolania.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Zákonu predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností, nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného L. S..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku a nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný L. S. sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z prečítanej výpovede obžalovaného L. S. z prípravného konania, výpovedí poškodenej C. S., svedkov Mgr. V. R.Ň., Mgr. N. A., H. J., Bc. W. V., A. R.Ň., H. R., N. S., L. S. ml., Q. R.Á., MUDr. A. J., P. R., znaleckého posudku znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia PhDr. H. C.Á., znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, sexuológia JUDr. MUDr. K. M., znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. J. J., ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť spisového materiálu.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného L. S., krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého bol usvedčený zo žalovaného skutku vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú.

Krajský súd si v plnej miere osvojil názor okresného súdu, že obrana obžalovaného je účelová v snahe vyhnúť sa trestu. Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaného neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jeho vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohodnotil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin súložie medzi príbuznými podľa § 203 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Vzhľadom na uplatnené námietky v písomných dôvodoch odvolania krajský súd považuje za potrebné uviesť tieto skutočnosti.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd pri určení druhu a predovšetkým výmery trestu precenil osobu páchatela a jeho predchádzajúce odsúdenia.

Je pravdou, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch dvakrát súdne trestaný, avšak hľadá sa naňho, akoby nebol odsúdený.

Odvolací súd zobral do úvahy aj ostatné zákonné kritériá uvádzané v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. o stanovení druhu a výmery trestu, t.j. spôsob spáchania činu a jeho následok, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Krajský súd berúc do úvahy uvedené kritériá dospel k záveru, že na splnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je potrebné stanoviť obžalovanému L. S. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, výkon ktorého podmienienečne odložil a ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Taktiež mu uložil aj povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve v zmysle § 51 ods. 4 Tr. zák.

Takto stanovený trest odňatia slobody spĺňa všetky kritériá podľa citovaných ustanovení Trestného zákona a podľa názoru krajského súdu je postačujúci na dosiahnutie jeho účelu aj z hľadiska individuálnej (výchova k riadnemu životu) a generálnej (východné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti) prevencie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní obžalovaného L. S. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.